

זכויותיהם של אסירים פוליטיים פלסטינים אפריל 2010

ליצירת קשר:

רינה רוזנברג, מנהלת המחלקה לסנגור בינלאומי (rina@adalah.org)
עורכת דין עביר בכר, עדאלה (abeer@adalah.org)

הודעת עדכון קצרה זאת מוצגת לתת הוועדה לזכויות האדם של הפרלמנט האירופי לפני פגישתה ב- 10 במאי 2010, שבה תדון בשאלת האסירים הפלסטינים הכלואים בבתי כלא ישראלים ובעיקר בילדים פלסטינים שהם אסירים או עצירים. ההודעה סוקרת ארבע החלטות חדשות של בג"ץ וכן מסקנות סופיות והמלצות שפירסמו לאחרונה שלושה גופי זכויות אדם של האו"ם – הוועדה נגד עינויים, ועדת זכויות האדם והוועדה לזכויות הילד – וכן ועדת האו"ם לביור העובדות בסכסוך בעזה (ועדת גולדסטון).

במרס 2010 היו 6,631 פלסטינים כלואים בישראל. שמונה מהם נעצרו לפי חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים (מהם שבעה מעזה) ו-237 הוחזקו במעצר מינהלי. 35 מהאסירים הפלסטינים היו נשים ו-337 מהם היו ילדים, 39 מהם מתחת לגיל 16. 773 מהאסירים הפלסטינים היו מעזה.¹

1. פסקי דין של בג"ץ

(1) בג"ץ מאשר את האיסור על ביקורי משפחות

עדאלה, מרכז אל-מיזאן לזכויות אדם, עזה, והעמותה למען אסירים פלסטינים הגישו ביוני 2008 עתירה לבג"ץ, בדרישה לאפשר לפלסטינים תושבי עזה לבקר את קרוביהם הכלואים בבתי כלא ישראלים. ביוני 2007 הוטל איסור מוחלט על ביקורי משפחות מעזה אצל קרוביהם הכלואים בישראל.² בדיון שהתקיים באוקטובר 2008, טענה המדינה שהיא אינה מחויבת לאפשר לתושבי עזה להיכנס לגבולותיה, מכיוון שרצועת עזה נחשבת "ישות עוינת". בדצמבר 2009 פסק בג"ץ שלבני משפחה מעזה אין זכות לבקר את קרוביהם הכלואים בבתי כלא בישראל.³ בנימוקיו טען בית המשפט, שביקורי משפחות אינם צורך הומניטרי בסיסי; של"זרים" (פלסטינים מעזה) אין זכות להיכנס לישראל; שהחלטת הממשלה נובעת משיקולי ביטחון, שבג"ץ נמנע מלהתערב בהם; שהמדיניות האוסרת כניסה של פלסטינים מעזה לישראל אינה מכוונת ישירות נגד אסירים, אף שהם נפגעים ממנה באופן עקיף, באמצעות החלטת ממשלה חוקית; ושאין צורך בביקורי משפחות – ובכלל זה באספקת מצרכי יסוד שמביאות המשפחות – מפני שהאסירים יכולים להשיג מוצרים אלה בקנטנה שבבית הכלא. מאז נובמבר 2009 אסרה ישראל על העברת כסף לאסירים פלסטינים, אלא אם כן אחד מבני משפחתם של האסירים מתייצב בגופו בבנק. כך משפחות מעזה מנועות מלהעביר כסף לקרוביהם האסירים, מפני שהן מנועות מלהיכנס לישראל. לפי הוועד הבינלאומי של הצלב האדום (ICRC), "יש לאפשר למשפחות פלסטיניות לבקר את קרוביהן בבתי כלא ישראלים. זו סוגיה הומניטרית בעלת חשיבות עליונה".⁴

¹ ראו Addameer, "Quarterly Update on Palestinian Prisoners," April 2010; וכן בצלם, בכתובת http://www.btselem.org/Hebrew/Statistics/Detainees_and_Prisoners.asp

² בג"ץ 5399/08, עדאלה ואח' נגד שר הביטחון ואח' (פסק הדין ניתן ב-9 בדצמבר 2009).

³ ראו הודעה לעיתונות שפורסמה על ידי עדאלה:

<http://www.adalah.org/newsletter/heb/dec09/PR%20ICCPR%20List%20of%20Issues>

<http://www.adalah.org/newsletter/heb/dec09/PR%20ICCPR%20List%20of%20Issues%20Hebrew.pdf>; ראו גם גריטייה בארס, "אסירים פוליטיים פלסטינים: משחק לא הוגן בגלל הרדיפה הישראלית", הירחון האלקטרוני של עדאלה, גיליון מס' 68, ינואר 2010:

<http://www.adalah.org/newsletter/heb/jan10/Grietje%20Article%20Prison%20Visits%20Hebrew%202010.1.2010.pdf>

ראו פסק הדין של בג"ץ: <http://hamoked.org.il/items/110492.pdf>

⁴ ICRC, Families should be allowed to resume visits to relatives detained in Israel, 10 June 2009, available at: <http://www.icrc.org/web/eng/siteeng0.nsf/html/gaza-news-100609>

(2) בית המשפט העליון ביטל סעיף בחוק סדר הדין הפלילי, המאפשר קיום דיונים בהארכת מעצר של חשוד בעבירת ביטחון שלא בפניו; סעיפים אחרים, הפוגעים פגיעה חמורה בזכותם של עצירים להליך הוגן, נותרו בתוקף

בית המשפט העליון, בהרכב מורחב של תשעה שופטים, ביטל בפברואר 2010 את סעיף 5 לחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירות ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006, שקבע כי אפשר לקיים דיונים בהארכת מעצרו של חשוד שלא בפניו. דיון בהארכת מעצר בהעדר העציר מונע ממנו להגן על עצמו.⁵ פסק הדין נוגע לערר שהגישה הסניגוריה הציבורית בשנת 2007 בשמו של עציר, בעקבות החלטה של ערכאות קודמות להאריך את מעצרו שלא בנוכחותו. שלושה ארגוני זכויות אדם, עדאלה, האגודה לזכויות האזרח והוועד הציבורי נגד עינויים בישראל, הגישו ב-2008 עתירה לביטול החוק.⁶ מלבד הסעיף שנזכר לעיל, הארגונים התנגדו גם לפגיעה הקשה בזכות לדיון הוגן הטמונה בהוראות אחרות בחוק: (א) סעיף 3 מאפשר להחזיק חשוד בעבירות ביטחון במעצר עד 96 שעות, בלי שיובא לפני שופט; (ב) לפי סעיף 4(1) אפשר להאריך את מעצרו של חשוד כזה עד ל-20 יום בצו אחד; (ג) לפי סעיף 2(4), אפשר להחזיק חשוד במעצר עד 35 ימים בסך הכל, טרם הגשת כתב אישום; יתרה מזו, הוראות חוק אלו מופעלות בדרך כלל יחד עם הוראת סעיף 35 לחוק המעצרים, המאפשרת מניעת מפגש של חשוד בעבירות ביטחון עם עורך דין לתקופה של 21 ימים. למרות כל אלה, במרס 2009 נקטו שלושת הארגונים צעד נדיר ומשכו את העתירה בעקבות החלטה תקדימית ובלתי חוקית של בית המשפט. השופטים הסכימו לקבל ראייה חסויה שהגיש להם השב"כ. מכיוון שהעתירה נמשכה במחאה על התנהגות בית המשפט, חוקתיותן של הוראות החוק נשואות העתירה לא עמדה לבחינה משפטית.

(3) בג"ץ אישר לילדים מתחת לגיל 8 לשהות בקרבה פיזית במחיצת הוריהם האסירים לפחות אחת לחודשיים

ב-2004 הגיש עדאלה עתירה לבג"ץ מטעמם של עשרה ילדים של אסירים פלסטינים, המסווגים כ"אסירים ביטחוניים" על ידי שירות בתי הסוהר (שב"ס). בעתירה, שהוגשה גם מטעם העמותה למען האסירים ומטעם עדאלה, נדרש שב"ס לאפשר לאסירים להיות לשהות בקרבה פיזית במחיצת ילדיהם הקטנים הבאים לביקורי משפחות.⁷ בביקורים אלה מפרידה מחיצת זכוכית בין האסירים לבין ילדיהם ובני משפחתם האחרים. עד 2002 איפשר שב"ס לילדים מתחת לגיל 10 להיות במגע גופני עם הוריהם ב-15 הדקות האחרונות של הביקור. שב"ס החל להטיל מגבלות על קרבה פיזית בין האסירים לילדיהם, לאחר שלטענתו אחד הילדים ניסה להבריש חפץ מסוכן לאביו האסיר. ב-2008 הוציא בג"ץ צו ביניים בפרשה זאת, שבו הורה לשב"ס לנמק את מדיניותו האוסרת מגע בין האסירים לילדיהם הקטנים.⁸ באותו זמן היו בבתי הכלא בישראל כ-9,000 אסירים פלסטינים. שב"ס מסר בתגובה, כי עקב האיום הביטחוני ובגלל קשיים מעשיים הכרוכים בארגון הביקורים, הוא אסר עליהם. בדיון הבא ניסה בית המשפט לקבוע סף גיל מתקבל על הדעת, שיאפשר לילדים קטנים לחבק את הוריהם האסירים. שב"ס טען כי יש לאפשר לילדים עד גיל 6 לבוא במגע עם הוריהם, ואילו העותרים טענו, בהתבסס על זכותם של האסירים למגע עם משפחתם, כי יש לקבוע שילדים עד גיל 10 יוכלו לבוא במגע עם הוריהם. במרס 2010 קיבל בג"ץ את העתירה ואישר לילדים מתחת לגיל 8 להיות במגע עם הוריהם הכלואים לפחות פעם בחודשיים.⁹ בית המשפט העיר, עם זאת, שיש להביא בחשבון את הנסיבות האישיות של כל אסיר. לפי הנסיבות האישיות, במקרים מסוימים ייתכן שיחול איסור על ביקורי משפחות.

(4) בג"ץ שב ומאשר את החוקיות של כליאת אסירים פלסטינים מהשטחים בישראל

יש דיון, האגודה לזכויות האזרח בישראל והמוקד להגנת הפרט עתרו לבג"ץ במרס 2009 נגד מפקד הצבא הישראלי בגדה המערבית. העותרים דרשו להימנע מכליאת עצורים ואסירים פלסטינים

⁵ ראו הודעה לעיתונות של עדאלה: http://www.adalah.org/heb/pressreleases.php?pr=18_02_10; ופסק הדין של בית המשפט העליון:

<http://www.adalah.org/newsletter/eng/feb10/docs/decision.pdf>.

⁶ בג"ץ 2028/08, הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל נ' שר המשפטים.

⁷ בג"ץ 7585, חכים כנעאנה ואח' נגד שירות בתי הסוהר (פסק הדין ניתן ב-13 באפריל 2010).

⁸ ראו הודעה לעיתונות של עדאלה: http://www.adalah.org/heb/pressreleases.php?pr=08_07_15.

⁹ ראו פסק הדין של בג"ץ: <http://elyon2.court.gov.il/files/04/850/075/R32/04075850.R32.htm>.

אג'יה .

א. גופי זכויות אדם של האו"ם

(1) ועדת האו"ם נגד עינויים (CAT) – מסקנות סופיות על ישראל, 2009¹⁵

המסקנות הסופיות של הוועדה מעלות כמה חששות עיקריים בנוגע לאסירים ועצירים פלסטינים המוחזקים במתקני כליאה בישראל. ארגוני זכויות אדם רבים, ישראלים ופלסטיניים, ועדאלה ביניהם, הגישו דו"חות לוועדה¹⁶.

• אמצעי הגנה נגד עינויים והתעללות

- "הוועדה קוראת לישראל לבחון את מדיניותה ואת החקיקה שקיבלה כדי להבטיח שכל הכלואים, בלי יוצא מן הכלל, יובאו במהירות לפני שופט ותינתן להם גישה מיידית לעורך דין". (פסקה 15)
- "הוועדה ממליצה שהמדינה, כעניין של עדיפות, תרחיב את הדרישה החוקית לתעד בווידיאו את הראיונות עם עצירים הנאשמים בעבירות ביטחוניות, כאמצעי נוסף למניעת עינויים והתעללות". (פסקה 16)
- "המדינה צריכה למנוע בחוק את האפשרות שהודעה כלשהי שנגבתה כתוצאה מעינויים תוכל לשמש ראיה". (פסקה 25)

• מעצר מינהלי וכליאה בבידוד

- "בעוד המדינה מסבירה שנוהג זה [מעצר מינהלי] ננקט רק במקרים חריגים... הוועדה מצטערת לקבוע שמספר האנשים המוחזקים במעצר מינהלי עלה במידה משמעותית מאז הדו"ח התקופתי הקודם שלה". (פסקה 17)
- "המדינה צריכה לתקן את החקיקה הקיימת, כדי להבטיח שכליאה בבידוד תישאר אמצעי הננקט באופן חריג ולפרק זמן מוגבל". (פסקה 18)

• אסירים קטינים

¹⁰ בג"ץ 2690/09, יש דין ואח' נגד מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח' (פסק דין ניתן ב-25 במרס 2010). ראו אתר האינטרנט של המוקד להגנת הפרט:

http://hamoked.org.il/site_search.asp?x=0&y=0&keyword=%E1%E2%22%F5+2690%2F09

¹¹ בג"ץ 253/88, סג'דיה ואח' נ' שר הביטחון, פ"ד 42(3)801.

¹² סעיף 6(ב) לתקנות שעת חירום (יהודה והשומרון ורצועת עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967.

¹³ ראו פסק הדין של בג"ץ: <http://elyon2.court.gov.il/files/09/900/026/N05/09026900.N05.htm>

¹⁴ בג"ץ 6504/95, ואג'יה מוחמד ואח' נגד מדינת ישראל.

¹⁵ ראו <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/G09/431/65/PDF/G0943165.pdf?OpenElement>

¹⁶ ראו דו"ח אלטרנטיבי לעיון, בנוגע לדו"ח התקופתי של ישראל לוועדת האו"ם נגד עינויים (CAT), שהוגש על ידי קואליציית מאוחדים נגד עינויים (UAT) בספטמבר 2008 דו"חות משלימים לעיון בנוגע לדו"ח התקופתי הרביעי של ישראל לוועדת האו"ם נגד עינויים (CAT), אפריל 2009:

<http://www2.ohchr.org/english/bodies/cat/cats42.htm>

- "יש לתקן את צו צבאי מס' 132 [החל על ילדים עצורים בגדה המערבית], באופן שייקבע כי קטין הוא אדם מתחת לגיל 18, לפי הסטנדרד הבינלאומי". (פסקה 27)
- "[הוועדה] מביעה דאגה עמוקה מדו"חות [...] שלפיהם קטינים פלסטינים נעצרים ונחקרים בהעדר עורך דין או בני משפחה, ולפי הטענות הם נתונים למעשים המהווים הפרה של האמנה, כדי להשיג הודאות".
- "המדינה צריכה להבטיח שעצורים קטינים נהנים מהגנות בסיסיות [...] מתחילת מעצמם".

(2) ועדת זכויות האדם של האו"ם (העוקבת אחר יישום האמנה הבינלאומית לזכויות אזרחיות ופוליטיות (ICCPR)) – רשימת שאלות לישראל, 2009¹⁷

ב"רשימת השאלות" שהציגה לישראל, הוועדה התייחסה לסוגיות רבות הנוגעות לזכויותיהם של אסירים ועצירים פלסטינים המוחזקים במתקני כליאה בישראל¹⁸. הוועדה תסקור את המצב בישראל ביולי 2010. סוגיות שאליהן התייחסה הוועדה:

- **איסור על עינויים וחקירה של טענות לעינויים**
- האם ישראל תשלב באופן מלא בחוקיה את האיסור על עינויים (פסקה 13), והאם החריג של "הגנה מן הצורך" עדיין עשוי לעלות במקרים שבהם נעשה שימוש בלחץ פיסי בחקירה של אדם החשוד בפעילות טרור (פסקה 14).
- האם תלונות על עינויים או יחס אכזרי, לא אנושי או משפיל, שמופנות נגד חוקרים של "פצצות מתקתקות" הועברו לפרקליטות המדינה כדי להגיש כתב אישום פלילי נגד החוקרים. בנוסף, נא לספק מידע מפורט על מספר התלונות שהוגשו ועל תוצאותיהן ועל מספרם של הנחקרים המסווגים כ"פצצות מתקתקות" (פסקה 14). ישראל תמסור מידע מפורט על אמצעים שנקטו כדי להבטיח שחוקרי השב"כ לא יעשו מעשים שהם בגדר עינויים או התעללות (פסקה 15).

- **תיעוד חקירות של חשודים בעבירות ביטחון**
- אילו אמצעים ננקטים כדי לשמור על חשודים בעבירות ביטחון מפני עינויים בחקירה, וכן אילו אמצעים ננקטים נגד גביית הודאות שווא? (פסקה 13)

- **מעצר לפי חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, התשס"ב-2002**
- לפי נתונים מפולחים על פי מין, גיל, לאומיות ומוצא אתני על בני אדם שנכלאו כ"לוחמים בלתי חוקיים" מאז 2003, האם ומתי ישראל תבטל את חוק כליאתם של לוחמים בלתי חוקיים, בהתאם להמלצתם של מומחים לזכויות אדם מטעם האו"ם (פסקה 8).

- **מעצר מינהלי**
- בעניין השימוש התכוף במעצר מינהלי, ובמיוחד בנוגע לשימוש באמצעי זה נגד פלסטינים תושבי השטחים, ולמסירת מידע מפורט על הנהלים והאופנים השולטים בו, הן בישראל והן בשטחים הכבושים, כולל השימוש בראיות חסויות (פסקה 16).

- **מעצר ממושך ללא גישה לעורך דין**
- לפי סעיף 3 לחוק סדר הדין הפלילי (עצור החשוד בעבירת ביטחון) (הוראת שעה), התשס"ו-2006, אפשר למנוע מעצור כזה פגישה עם עורך דין למשך 21 יום לאחר המעצר. חשוד בעבירות כאלה גם אפשר להחזיק במעצר עד 96 שעות לפני שהוא מובא לפני שופט. אילו אמצעים עשויה ישראל לנקוט כדי שהחוק יתיישב עם הוראות האמנה ועם המלצות קודמות של הוועדה בנוגע למפגש של עצורים אלה עם עורך דין ועם שופט.

- **כליאה בבידוד ובניתוק**

¹⁷ ראו <http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/AdvanceDocs/CCPR-C-ISR-Q3.doc>

¹⁸ ראו דו"ח של עדאלה, מרכז אל-מזאן לזכויות אדם, עזה, ורופאים לזכויות אדם – ישראל, *Suggested Questions for the UN HRC Considering Israel's Compliance with the ICCPR*, אוגוסט 2009: http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrc/docs/ngos/AdalahAlMezanPHR_Israel97.doc

○ אנא ספקו מידע מפורט על תנאי הכליאה בבידוד; ונתונים מפולחים על אנשים הכלואים בבידוד ועל הנימוקים לכליאתם בבידוד (פסקה 17). אילו אמצעי הגנה ננקטים כדי להבטיח שאנשים המוחזקים במעצר ממושך ללא תקשורת עם הסביבה אינם נתונים לעינויים (פסקה 17).

● **ביקורי משפחות אצל אסירים פלסטינים בישראל**

○ אילו אמצעים ננקטים על ידי ישראל כדי להבטיח את האפשרות של ביקורי משפחות אצל אסירים פלסטינים מעזה (פסקה 27).

(3) הוועדה לזכויות הילדים (CRC) – מסקנות סופיות על יישום הפרוטוקול האופציונלי לאמנה לזכויות הילד בנוגע למעורבותם של ילדים בעימות מזוין, ינואר 2010¹⁹

המסקנות הסופיות של הוועדה מעלות כמה שאלות מפתח בנוגע לילדים פלסטינים המוחזקים כאסירים או כעצירים במתקני כליאה ישראלים²⁰.

● **בתי משפט צבאיים ומעצר מינהלי**

○ "הוועדה גם רושמת, בדאגה, מידע בנוגע למאמצים לשלב אמות מידה משפטיות בנוגע לקטינים בבתי משפט צבאיים". (פסקה 33)

○ "הוועדה קוראת [לישראל] לעולם לא להעמיד ילדים לדין פלילי בבתי משפט צבאיים ולא לעצור ילדים במעצר מינהלי". (פסקה 35)

○ "הוועדה מוטרדת ממידע המצביע על כך שילדים נעצרו במעצר מינהלי, לפי צווים, לתקופות ניתנות להארכה של עד שישה חודשים". (פסקה 34)

● **העמדת קטינים למשפט ואמות מידה למשפט הוגן**

○ "הוועדה מודאגת מאוד מדו"חות שלפיהם למעלה מ-2,000 ילדים, חלקם בגיל 12, הואשמו במעורבות בעבירות ביטחון בין 2005 ל-2009, הוחזקו במעצר עד שמונה ימים בלי שהועמדו לדין והואשמו בבתי משפט צבאיים". (פסקה 34)

○ "הוועדה קוראת [לישראל] להבטיח שאמות מידה משפטיות הנוגעות לקטינים יחולו על כל הילדים שבתחום הסמכות המשפטית שלה ושכל המשפטים ינוהלו באופן מידי וחסר פניות, בהתאם לאמות מידה מינימליות של משפט הוגן". (פסקה 35)

● **כליאת קטינים**

○ "הוועדה מביעה דאגה מיוחדת, לנוכח המידע שלפיו ילדים הנאשמים בעבירות ביטחון כלואים בבידוד תקופות ארוכות, נתונים להתעללות ומקבלים יחס משפיל ולא אנושי, הייצוג המשפטי והסיוע בפרשנות לחוק הניתנים להם אינם מספקים וביקורי משפחות אצל ילדים אלה אינם אפשריים, מכיוון שקרוביהם מנועים מלהיכנס לישראל". (פסקה 34)

○ "הוועדה ממליצה למדינה להבטיח שילדים ייכלאו רק כמוצא אחרון ולתקופה הקצרה ביותר האפשרית. אם יש ספק בנוגע לגילם, יש להניח כי צעירים הם ילדים". (פסקה 36)

○ "הוועדה ממליצה למדינה שילדים, אם הואשמו בביצוע עבירות ביטחון, ייכלאו בתנאים הולמים בהתאם לגילם ולמידת הפגיעות שלהם". (פסקה 36)

○ "הוועדה ממליצה למדינה להודיע להורים או לקרובים היכן כלואים הילדים ולאפשר להם ליצור אתם קשר". (פסקה 36)

○ "הבטיחו שילדים במעצר יש גישה למנגנון עצמאי להגשת תלונות. יש לחקור דיווחים על יחס אכזרי, לא אנושי ומשפיל כלפי ילדים עצורים באופן מידי וללא פניות". (פסקה 36)

III. מועצת זכויות האדם של האו"ם

ועדת האו"ם לביור העובדות בסכסוך בעזה (ועדת גולדסטון), ספטמבר 2009²¹

ועדת גולדסטון הקדישה פרק בדו"ח שפירסמה ל"דיכוי ההתנגדות בישראל" (פסקאות 1772-1692). הפרק מתייחס במיוחד למעצרים השרירותיים ולהטרדות של מפגינים שיצאו למחות נגד

¹⁹ ראו <http://www2.ohchr.org/english/bodies/crc/docs/CRC-C-OPAC-ISR-CO-1.pdf>

²⁰ לוועדה נמסר מידע רב על ידי Defense of Children International-Palestine ושותפיו. ראו

<http://www.dci-pal.org/english/display.cfm?DocId=1403&CategoryId=2>

²¹ ראו <http://www2.ohchr.org/english/bodies/hrcouncil/docs/12session/A-HRC-12-48.pdf>

הדו"ח גם הקדיש פרק ל"כליאה של פלסטינים בבתי כלא ישראליים" (פסקאות 1441-1507) וכלל כמה המלצות בעניין זה:

- "הוועדה ניתחה מידע שקיבלה על הכליאה של פלסטינים בבתי כלא ישראליים בהקשר של המבצעים הצבאיים בדצמבר 2008-ינואר 2009 ומצאה כי ככלל, מעשים אלה אינם תואמים את משפט זכויות האדם ואת המשפט הבינלאומי ההומניטרי. מערכת בתי המשפט הצבאיים, שבה נשפטים פלסטינים מהשטחים, שוללת מהם את הערבויות להליך הוגן הקיימות במשפט הבינלאומי". (פסקה 1942)
- "הוועדה מצאה שמעצרו של חברי המועצה המחוקקת הפלסטינית בידי ישראל פוגע בזכות לא להיעצר באופן שרירותי, המוגנת בסעיף 9 ל-ICCPR. ככל שהוא מבוסס על שייכות פוליטית ומונע מחברים אלה את ההשתתפות בניהול ענייני הציבור, הוא גם מפר את סעיף 25 לאמנה, הכרה בזכות להשתתף בחיים הציבוריים, ואת סעיף 26, המתייחס לזכות להגנה שווה לפי החוק. ככל שמעצרו אינו קשור להתנהגותם האישית, הוא מהווה ענישה קולקטיבית, האסורה לפי סעיף 33 לאמנת ז'נבה הרביעית. מידע על מעצרו של ילדים רבים ועל היחס של כוחות הביטחון הישראליים אליהם מצביע על פגיעה בזכויותיהם לפי ICCPR והאמנה לזכויות הילדים". (פסקה 1943)
- "הוועדה ממליצה לישראל לשחרר פלסטינים שנכלאו בבתי כלא ישראליים בקשר להתנגדות לכיבוש. שחרור ילדים צריך להיות בעדיפות עליונה. הוועדה ממליצה גם, שישראל תחדל מלהתייחס לעצורים פלסטינים באופן מפלה. יש לחדש את ביקורי המשפחות אצל אסירים מעזה". (פסקה (e) 1972)